

Càntut

Cançons de tradició oral

L'estanquera

Joan Bertran, Garrigàs

U-na no-ia molt ma-ca i pi - te-ra qu(e) és u-na es-tan-que-ra que hi ha a Tar-ra - go - na, diu que
5 tat d'u-na no - ia hi es - ta-va un noi que fu - ma-va pa - quets de cin-quan-ta, i la

9 fa-a-nar en-re-nou de molts jo-ves i a tots dó-na pro-ves d'a-mor u-na es - to - na. Els que
no - ia, com pi-pant el ve - ia, bro-me-jant se'n re - ia d'un mo-do tu - nan-te. Li'n va

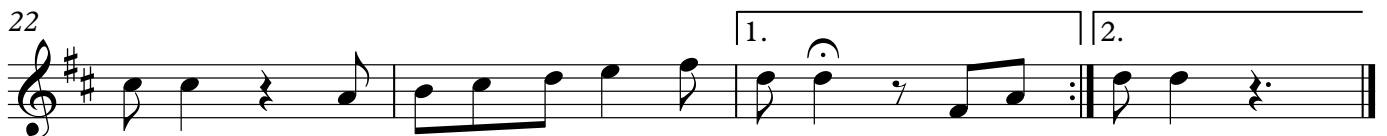
13 van a l'es-tanc per la no-ia, tot fent la ba - bo-ia li'n di - uen qu(e) és ma-ca, i per
dir - li: "Molt mal t'a - cos - tu-mes, per-què prims els fu-mes, que sem-ble ce - ri-lles; si em don

18 so-ta el tau-lell la mos - se-ta i un pu-ro li'n dei-xa din-tre la bu - txa-ca. El pu-ro qu(e) el jo-ve es
gues-sis a - quí un bon pu-ro, me'l fu-mo, t'ho ju-ro, i a-quí de se - gui-da. El jo-ve de la bu-

guar - da a la bu - txa-ca am qui - me - ra, de bo - na ga - na vol -
txa - ca se'l va treu - re tot se - guit, i e - lla li va dir - li: "Ai

dri - a en - tre - gar - lo a l'es - tan - que - ra. Al cos - tit.
ma - re, no si qu(e) el tens ben pe -